

BARNE-, LIKESTILLINGS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET	
Arkivkode:	710
Dato:	3/5-2011
Saksnr:	201100193-17

Det kongelige barne-, likestillings- og inkluderingsdepartement

Postboks 8036 Dep
0030 OSLO

Vår ref.: 201100003-21 /020 &13
Deres ref.: 201100193-/SVI

Lillehammer, 29. april 2011

Svar på høring om forslag til bosettingsordning for flyktninger med mål om raskere bosetting

Det vises til brev av 31.01.2011 hvor departementet ber om innspill til ny bosettingsordning for innvandrere. Saken er behandlet av flerkulturelt råd i Oppland i møter av 05.04.2011 og 26.04.2011 med følgende vedtak:

Ny bosettingsordning for innvandrere – høringsinnspill:

- Møtet konkluderte med at når Norge som nasjon sier ja til å ta imot flyktninger, da må også kommunene stille opp og bosette. Flerkulturelt råd i Oppland anbefaler dermed endringen i dagens ordning slik at flere kan bli bosatt raskere.
- Det er svært negativt for folk å bo lenge i mottak i påvente av et fast bosted, særlig for mindreårige. Av hensyn til integrering i det norske samfunnet, språkopplæring med mer bør denne tida være så kort som mulig.
- AU foreslår å gå i dialog med kommunene for å finne ut mer om *hvorfor* kommunene ikke er villige til å bosette flere. Etter en slik analyse anbefaler rådet at staten/IMDi jobber med holdningsendringer i kommunene.
- Det må til en holdningsendring blant både innbyggere og beslutningstakere som kommunestyrene rundt omkring i landet. En del av skepsisen som finnes i dag kan nok skyldes mangel på kunnskap og gamle fordommer...
- Fokuset bør forsøkes endres fra at det er en *plikt* til å motta flyktninger til at det faktisk er et *gode*. Bosetting av flyktninger er i bunn og grunn en investering i infrastruktur for framtida! Alle innbyggere, ikke minst innvandrere er viktige ressurser for kommunene, både i form av arbeidskraft, skattebetaling, kulturelt mangfold etc. Dessuten er støtten kommunene får fra staten en ressurs i seg selv, som kommunen kan bruke på ulike områder, bl.a. for å sikre god integrering.
- Kommunene må i større grad få tro på seg sjøl for at de kan hjelpe sårbare mennesker og lykkes med sitt bosettingsarbeid! En bør tidlig (i mottakene) sette i gang tverrfaglig samarbeid mellom leger, psykologer, opplæring og NAV slik at enkeltmennesket i størst mulig grad settes i stand til å nå sine drømmer og mål. Her kan det kanskje være noe å lære

av systemene for integrering av funksjonshemmede (trygge bosteder, en meningsfylt jobb å gå til, fritidsaktiviteter etc).

- Integrering er toveis! Også nordmenn har mye å lære og lære bort. Samarbeid med frivillige organisasjoner er dermed svært viktig.

Med hilsen

Live Andersen
Rådgiver flerkulturelt råd

Kopi: Hjalmar Solbjør